

Извештај за Милоша Ђибиновића, начелника
политичког одељења ГСРГ-а

Rešenjem Sreskog zavoda za socijalno osiguranje u Beogradu B.Br. 19.714 od 10.XI.1956 godine priznata mi je za 39 godina 7 meseci i 7 dana radnog staža penzija V /petog/ penzionog razreda i to počev od 1.I.1957 godine. Molim da mi Savezno izvršno veće na osnovu člana 80 Zakona o penzionom osiguranju ispravi penzioni razred i to iz sledećih razloga:

NAUČNI RADOVI

Prilažem spisak od 31 naučnog rada objavljenog u inostranstvu ne samo u Evropi nego i u Americi i Aziji i 30 separata. Prilažem i 6 fotokopija inostranih recenzija. Prilozi 32-37. Malo ima univerzitetskih profesora FNRJ, koji su objavili toliko i tako kvalitetnih naučnih radova u inostranstvu, a univerzitetski profesori imaju pravo na penziju I grupe. Svih 10.000 službenika socijalnog osiguranja i 3.000 statističara FNRJ zajedno nije objavilo toliko studija u inostranstvu a mnogi od njih imaju odnosno dobiće višu grupu nego ja.

Pored naučnih radova objavio sam na traženje inostranih interesenata i neke izveštaje o organizaciji i istoriskom razvoju jugoslovenskog osiguranja. Prilozi 38-39.

Ministarstvo prosvete NR Slovenije mi je priznalo sva prava naučnog radnika, predviđena u "Uredbi o zaštiti znanstvenih in kulturnih delavcev Federalne Slovenije" od 5.IX.1945 godine /Uradni list št. 255/35/ kao univerzitetskim profesorima i umetnicima.

U zemlji sam objavio oko 100 naučnih radova i više hiljada izveštaja i notica uglavnom iz statistike i osiguranja. Tačne evidencije nemam. Prilažem jedan od najvažnijih mojih naučnih radova "Računske osnovice životnog osiguranja" /prilog 40/ sa sledećim objašnjenjem.

"Računske osnovice" na kojima sam počeo raditi već 1923 godine, su naročite tabele, sastavljene na osnovu mortalitetnih, invaliditetnih i drugih demografskih tablica, kamatne stope, strukture porodičnih članova osiguranika itd.

Računske osnovice su bezuslovno potrebne za račun glavničnih vrednosti invalidskih, starosnih, udovičkih, dječjih, ascendentnih i descendentnih penzija, kao i za račun vrednosti očekivanih prava /Anwartschaften/ na invalidske, starosne itd. penzije, i to odvojeno za pojedine starosti osiguranika, ~~odvojeno za pojedine starosti osiguranika~~, odvojeno za pojedina trajanja osiguranja i odvojeno za pojedine kamatne stope, bez obzira na raznolikost socijalnog osiguranja pojedinih zemalja. Računske osnovice su namenjene izračunavanju otšteta-
nih zahteva FNRJ po osnovu socijalnog osiguranja prema Italiji, Zapadnoj i Istočnoj Nemačkoj, Austriji, Mađarskoj itd. Niko drugi u Jugoslaviji se nije pačao sa izradom računskih osnovica.

Kad je prvi deo mojih računskih osnovica /prilog 40/ izašao iz štampe, Direkcija DZZSO me je aktom br. 973/1948 od 24.IX.1948 godine pozvala, da sve primerke knjige predam ekonomatu "radi pohrane". Opreza radi sam ilegalno zadržao nekoliko primeraka knjige i ujedno sa još neštampanim računskim osnovicama - koje su po obimu 7 puta veće od štampanih - sakrio u stanu mog prijatelja u Ljubljani. Formirana je tročlanska komisija, koja me nije ni saslušala ni osudila. U februaru 1949 godine sam bio usmeno obavešten, da su računске osnovice "tako strašno antimarksistične, da bi pogoršale odnose između FNRJ i kominformističkih zemalja" te dobio poziv, da napišem nov uvodni tekst. Novi tekst sam predao u septembru 1950 godine, a računске osnovice su bile u maju 1951 godine uništene, kako sam posve slučajno saznao.

Šta je bilo konkretno "antimarksistično" još danas ne znam. Rukopis je prošao sve moguće zvanične i nezvanične cenzure. Direkcija DZZSO, Ministarstvo finansija FNRJ, Ministarstvo rada FNRJ, DOZ, konferencije aktuara itd.

Pojedini delovi ove "antimarksističke" knjige su korišćeni: u ~~Naredbi Ministarstva~~ Naredbi Ministarstva socijalne politike DFJ od 8.XI. 1945 godine /prilog 41/, u Naredbi Ministra rada FNRJ od 12. III. 1947 godine /prilog 42/ u udžbeniku "Tabele za finansijsko in-
aktuarsko matematiko" /prilog 43/, u "Tablicama finansijske i aktuarske matematike" /prilog 44 itd. Podatke ove "antimarksističke" knjige sam koristio u brojnim člancima, koje sam

objavio u "Statističkoj reviji", u demografskom seminaru itd. Koristili su ih i brojni drugi statističari u zvanične svrhe.

U maju 1956 godine su se mađjarski statističari prilikom prijateljske posete u Beogradu interesovali medju drugim i za naše mortalitetne tablice. Zamolili su me da im poklonim jedan primerak "antimarksističke" knjige. Nisam se usudio molbu odbiti niti objasniti, da je knjiga "antimarksistička". Poklonio sam jedan primerak i tako reskirao "pogoršanje odnosa izmedju FNRJ i NR Mađjarske", što se medjutim nije desilo nego baš obratno. Nešto kasnije je dala FNRJ NR Mađjarskoj pomoć od dva miliona dolara. U Mađjarskoj nisu ni primetili, da je knjiga "antimarksistička". Kőzponti Statisztikai Hivatal me je pismom od 4.II.1957 godine zamolio, da pregledam njegov nacrt izrade mortalitetnih tablica, a u pismu od 14.VI.1957 godine, u kome se zahvaljuje za moje sugestije, me sažaljeva što sam penzionisan i nagovara za dalji naučni rad sa "pomenom" ... "es wäre ein grosser Verlust der jugoslawischen und internationalen Demographie".

Na osnovu ugovora sa Saveznim zavodom za statistiku br. 5385 od 31.V.1957 godine dužan sam izraditi mortalitetne tablice stanovništva FNRJ po polu i narodnim republikama. Na konferencijama demografa utvrdjeni su metodi i matematičke formule kojima imam izvršiti ovaj posao. Rukovodiocima sam skrenuo pažnju, da su demografi odabrali baš iste metode i iste matematičke formule, koje sam primenio u "antimarksističnim" tablicama, pa prema tome i nove tablice biće "antimarksističke". Rečeno mi je, da to "ništa ne smeta". Pretstavnik Saveznog zavoda za socijalno osiguranje je tražio čak, da izradim na osnovu prikupljene statističke gradje nove računске osnove penzionog osiguranja. Bio je jako uvredjen, što sam odbio, i nije više došao na konferenciju demografa. Bez plate, bez personala, bez računskih strojeva, pa čak i bez kancelarije ne mogu izvršiti tako glomazan posao.

Sa "antimarksističkim" osnovicama sam izračunavao visinu otštetnih zahteva FNRJ po osnovu socijalnog osiguranja prema Italiji, Zapadnoj Nemačkoj, Mađjarskoj, Austriji i dr.

Prethodno sam uvek obavestio MIP, DSIP, naše ambasade u Rimu, Bonn-u i Beču, da koristim "antimarksističke" osnovice. Niko nije nikad ništa prigovarao. Dobio sam utisak, da niko više ne voli čuti, da su tablice "antimarksističke", a još manje niko ne želi, da mi se rad na tim osnovicama honoriše, iako ih sa uspehom koristim za velike, važne i krupne interese FNRJ.

Ne samo politička nego i stručna kritika mojih naučnih radova je bila u zemlji više puta katastrofalna, ali u ovo ne ulazim. Primećujem jedino, da sam baš radi toga u zadnjim godinama radje objavljivao svoje naučne radove u inostranstvu nego u zemlji.

RAD U DELEGACIJAMA FNRJ

Posle rata dobio sam svega preko 50 poziva za nacionalne i internacionalne kongrese statističara, aktuera i matematičara, ali nikad nisam pošao, jer za mene "nije bilo para". U septembru 1955 godine, n.pr. kad je došla madjarska delegacija u Beograd, grupa najboljih stručnjaka socijalnog osiguranja otišla je na prijateljsku posetu u Izrael umesto da izračunaju visinu otštetnog zahteva za madjarsko osiguranje na okupiranom području Bačke, Baranje, Medjumurja i Prekomurja. Oni su istovremeno pozvali sa godišnjeg odmora da umesto njih izvršim taj posao, iako tada nisam bio više službenik socijalnog osiguranja. Bilo je mnogo uzrujavanja, što sam prvi put tražio simbolički honorar Din. 30.000.- za sav rad od septembra 1950 do septembra 1955 godine. Dobio sam samo Din. 15.000.- bruto, dok je pomenuta prijateljska poseta koštala milion dinara. Itd. itd.

Za put u inostranstvo došao sam u obzir jedino onda kad je trebalo voditi brabu sa inostranim stručnjacima za milijardne iznose. Bilo je mnogo zavisti i klevetanja, kadgod sam postao član delegacije FNRJ. To me nije smetalo. Smetalo me je jedino, što su službenici socijalnog osiguranja prethodno sve zabrljali, a ja sam morao njihove greške ispaštati. "Antimarksistične" računске osnovice mi je uspelo spasiti od potpunog uništenja, ali nije mi uspelo spasiti dokumentaciju potraživanja FNRJ od uništenja i sprečiti donošenje pravnih propisa, zbog kojih je FNRJ pretrpela štetu od više desetaka milijardi.

U sledećem dajem kratak istorijat pregovora FNRJ po osnovu socijalnog osiguranja sa nekim zemljama:

Italija

Tačka 8/XIV Ugovora o miru sa Italijom glasi:

"Italija je dužna da i dalje plaća civilne i vojne penzije, koje na dan stupanja na snagu Ugovora potražuju na osnovu službe italijanskoj državi lica, koja na osnovu Ugovora stiču državljanstvo države naslednice..."

Ovaj tekst ne obuhvata ratne invalidnine, a tih ima najviše, klauzulu da je Italija dužna platiti penzije i invalidnine u istoj visini kao svojim državljanima itd. Posle stupanja na snagu Ugovora Italija je povišila penzije za 100% a ratne invalidnine za 300%. Od toga povišenja FNRJ nije dobila ništa.

Delegacija dr. Brileja je od oktobra 1949 do juna 1950 godine badava mučila muku, da ispravi ove greške. Italijani su priznali jedino obaveze prema slovu Ugovora i ništa više. FNRJ je izgubila

3D miliona dolara,

što se ne bi desilo, da sam blagovremeno dobio na uvid nacrt Ugovora.

MIP me je u oktobru 1949 godine predložilo za člana delegacije FNRJ. Službenici socijalnog osiguranja su me tako zacrnili, da je SK KPJ tražio ličnu garanciju od svojih članova da neću pobeći. Garanciju je dao Tomo Brejc, tadašnji generalni direktor socijalnog osiguranja, koji mi je pričao o zahvalnosti socijalističke FNRJ za devize, koje će dobiti i obećao unapredjenje posle završenih pregovora. Kada je delegacija krenula na put, službenici socijalnog osiguranja su lansirali vest da sam kao "neprijatelj radnog naroda socijalističke FNRJ" pobećao u Italiju. Na osnovu toga je neki kapetan JNA provalio u moj stan u Beogradu, Braća Radovanović 6. Niko ga nije mogao deložirati. Tek na intervenciju Maršalata je u noći od 3-4 jula 1950 godine došao kamion sa vojnicima koji su natovarili i odvezli kapetana i njegov nameštaj.

Narednog dana 4.VII.1956 primio sam telegram: "Stan slobodan, dodjite odmah".

Vest o mom bekstvu u Italiju je stigla i u Ljubljanu. Tri oficira JNA su navalila na stan moje žene i kćerke, Staničeva 23, koje su se blagovremeno zatvorile i kroz prozor vikale u pomoć. Opsadno stanje je trajalo sve dok nisu došli milicioneri i poterali oficire.

Kad su se službenici socijalnog osiguranja ubedili, da neću pobeći, odlučili su da me se otarase: "Ne trebamo starog Laha".

Kad sam se po povratku iz Rima javio na dužnost, bio sam smesta kvotiran sa usmenim objašnjenjem: "Druže Ivo, ti si tako veliki stručnjak, da za tebe nema više posla u socijalnom osiguranju". Drugi službenici: dr. Popović, Ljubek, ing. Mladenović, Hero, Kapor, Trifunović, Trandafilović, Vujošević, Cvejić itd. nisu tako veliki stručnjaci kao ja pa radi toga nisu bili kvotirani nego unapredjeni. Nakon 35 godina radnog staža imat će ti službenici III ili čak II grupu, dok sam ja imao jedino VI grupu i to samo, slučajno, pošto se je direktor DZZSO Djuro Špoljarić, prilikom prevodjenja u novembru 1947 godine zauzeo, da sam dobio zvanje višeg aktuara. Inače bi imao nakon 35 godina radnog staža samo IX grupu. Pre polaska na pregovore u Bonu u januaru 1954 god. tj. nakon 37 godina radnog staža dobio sam V grupu.

U septembru 1950 godine prešao sam u Savezni statistički ured. Direktor Krašovec je tražio, da na osnovu rezultata prvog popisa stanovništva FNRJ od 15.III.1948 godine izradim: analitičko demografsku perspektivu, reprodukciju stanovništva, mortalitetne, fertilitetne, nupcijalitete i druge demografske tablice, račun demografskih gubitaka u FNRJ u Drugom svetskom ratu itd. studije kojih FNRJ onda još nije imala.

Na osnovu Rimskog sporazuma od 22.XII.1950 godine MIP je aktom Pov.br. 411349 od 8.VIII.1951 godine tražio, da na trošak socijalnog osiguranja putujem u Zagreb sa zadatkom, da prikupim neke podatke i da izvršim definitivni račun visine potraživanja FNRJ prema Italiji. Direktor Krašovec je

znao, da su u pitanju milijarde, ali je ipak bio protiv mog izaslanja. Međutim, posle razgovora sa načelnikom MIP-a Karličem je morao pristati. Istovremeno su Ećimović, Ban, Babić na preporuku direktora Krašoveca otišli u inostranstvo na specijalizaciju od više meseci, iako je bilo jasno, da od toga FNRJ neće dobiti nikakve devize.

Teleprinterom i pismom br. 5231 od 22.X.1951 godine me je direktor Krašovec hitno pozvao u Beograd na predavanja profesora Thionet-a. Kada sam došao, MIP je aktom Pov.br. 415.825/IX od 1.XI.1951 godine tražilo, da se vratim u Zagreb, da završim posao sa sledećim objašnjenjem:

"Napominjemo, da je drug ministar Kardelj lično naredio, da se posao oko priprema pregovora sa Italijom ima smatrati hitnim državnim poslovima u svim resorima".

Direktor Krašovec je opet dozvolio, da se vratim u Zagreb, ali nije htio dati nalog blagajni, da mi plati vozne karte Zagreb-Beograd-Zagreb, koje su onda koštale Din. 8000,- koliko je iznosila tada moja mesečna plata. Na moju primedbu, da ću javiti MIP-u da ne mogu prihvatiti put u Zagreb, jer nemam para, pa je dozvolio "putni avans" i tražilo, da socijalno osiguranje taj iznos refundira. Socijalno osiguranje naravno nije htelo ni čuti o tome. Umesto honorara za obavljeni veliki posao bio sam kažnjen gubitkom jedne mesečne plate.

Pošto sam ostao bez para, u decembru 1951 godine iskoristio sam odsustvo direktora Krašoveca i predmet objasnio direktoru Guzini, koji je smesta dao blagajni nalog da mi isplati troškove. U januaru 1952 godine se je direktor Krašovec vratio u Beograd i saznao kako sam ga "nadmudrio". Par meseci kasnije je bilo prevodjenje službenika. Razumljivo, da se direktor Krašovec nije zauzeo za moje unapredjenje. Forsirao je napredovanje Tasić-a za savetnika, iako je znao, da Tasić ne pozna matematsku statistiku, ni aktuarsku struku, da nije naučni radnik, da nije objavio nijedan naučni rad u inostranstvu, da se nije borio sa inostranim stručnjacima za milijarde deviza, da je mlađi od mene i po starosti i po radnom stažu itd. Drug Tasić kao i mnogi drugi statističari imaće nakon 35 godina radnog staža III ili čak II grupu, a ja sam imao jedino VI grupu i to posve slučajno.

Tako sam završio rad na izračunavanju otštetnih zahteva prema Italiji. Reči generalnog direktora Tome Brejca o "zahvalnosti socijalističke FNRJ i unapredjenju" nisu se ispunile.

Zapadna Nemačka

U septembru 1952 godine, baš kada sam otišao iz socijalnog osiguranja, postavljeno je pitanje regulisanja dugova Zapadne Nemačke. Službenici socijalnog osiguranja formulisali su otštetni zahtev FNRJ kao povraćaj od nemačkih ustanova naplaćenih i neutrošenih doprinosa jugoslovenskih radnika i dobili za celi Reich /Zapadna i Istočna Nemačka i Austrija/ iznos od RM 232,648.200.-. Taj broj je saopšten Tripartitnoj komisiji u Londonu u Aide Memoire-u od 5.VI. 1952 godine. Zbog valutne reforme RM 1⁰ = DM 1 i 40%²nog udela Zapadne Nemačke potraživanje FNRJ po toj računici iznosi zaokruženo

9 miliona DM

Nemci su tražili dokumentaciji ovog potraživanja koju službenici socijalnog osiguranja nisu prikupili sve do kraja 1952 godine. Radi toga je Ministar finansija FNRJ Milentije Popović aktom Pov.br. 243 od 18.XI.1952 godine obrazovao naročitu komisiju, koja je utvrdila, da su službenici socijalnog osiguranja svu dokumentaciju, koja im je bila na dohvatu, uništili tako napr. u Beogradu svu arhivu od Deutsche Krankenkasse, u Zagrebu 250.000 radnih ugovora hrvatskih radnika sa nemačkim preduzećima, u Ljubljani svu arhivu od Sozialversicherungskasse, koju smo diplomatskim putem dobili iz Austrije itd. Komisija je pronašla u nekom bunkeru u Šibeniku mesečne iskaze hrvatskih radnika, koji su otišli na rad u Nemačku, u nekom podrumu u Ljubljani arhivu štaba za repatrijaciju NR Slovenije, neke podatke u muzejima, bibliotekama, arhivama itd. tako da sam mogao rekonstruisati broj jugoslovenskih radnika u Nemačkoj.

Član 22 Londonskog sporazuma od 27.II.1953 godine međjutim ne predviđa povraćaj doprinosa nego: Regelung der Sozialversicherungsansprüche. Vrednost obaveza nemačkog so-

cijalnog osiguranja prema jugoslovenskim radnicima izračunata mojim "antimarksističnim" tablicama iznosi

266 miliona DM

koji iznos je FNRJ stvarno dobila i to 26 miliona otvoreno za socijalno osiguranje i 240 miliona kao "Wirtschaftshilfe".

Nije dobila FNRJ nikakvu otštetu za nemačko socijalno osiguranje na okupiranom području Jugoslavije, koja iznosi

100 miliona DM

jer član 22 Londonškog sporazuma to ne predviđa. Jugoslovenska delegacija u Londonu je propustila, da traži odnosno proširenje nemačkih obaveza.

Nemci su predložili, da se u maju 1956 godine sklopi konvencija o socijalnom osiguranju sa FNRJ. Naše socijalno osiguranje je tražilo odgodu pregovora na jesen 1956 godine. Onda opet Nemci nisu imali vremena. U 1957 godini prekinuti su diplomatski odnosi, pa tako FNRJ još danas nije dobila nikakvu otštetu za nemačko socijalno osiguranje na okupiranom području Jugoslavije.

Pogrešna računica i uništenje dokumentacije bile su samo sporedne poteškoće u pregovorima sa Nemcima. Najveće poteškoće je stvorilo jugoslovensko zakonodavstvo i konvencije o socijalnom osiguranju. Naši pravni propisi priznavaju naime u penziju radni staž pre 1.IX,1937 godine. Kad penziono osiguranje radnika u Jugoslaviji nije ni postojalo, i to svim radnicima pa i Volksdeutscher-ima. U novembru 1954 godine su Nemci pozivajući se na naše zakone i konvencije postavili otštetni zahtev za Volksdeutscher-e iz Jugoslavije, koji gotovo u celini konsumira naš zahtev prema Zapadnoj Nemačkoj. Velika darežljivost našeg socijalnog osiguranja prema Volksdeutscherima je psihološki posve neshvatljiva. Priznati 30 ili 35 godina znači pokloniti starosnu penziju, koja košta u proseku oko 2 miliona dinara. Jugoslovenskim radnicima nijedna strana zemlja ništa ne poklanja nego priznaje samo ono vreme u penziju, za koje je radnik platio doprinos. Zašto FNRJ priznaje poklone Volksdeutscherima, koje oni nisu ni tražili?

Niko nije bio kažnjavan ni progonjen, što je uništio dokumentaciju, iako član 10 Opšteg zakona o državnim arhivama od 23.I.1950 godine predviđa u ovakvim slučajevima prinudni rad od jedne godine. Niko nije bio kažnjavan ni progonjem što je postavio otštetni zahtev sa 9 umesto sa 266 miliona DM. Niko nije bio kažnjavan ili progonjen, što u Londonu nije bio postavljen amandman za proširenje obaveza člana 22 i na okupirano područje, pa je tako FNRJ izgubila 100 miliona DM. Niko nije bio kažnjavan ili progonjen, što FNRJ priznaje Volksdeutscherima u penziju radni staž pre 1.IX.1957 godine - darežljivost od 40 milijardi dinara.

Kažnjen sam bio jedino ja time što mi je posle završenih pregovora sa Zapadnom Nemačkom otkazana služba sa usmenim objašnjenjem, da u socijalističkoj zemlji lica, koja su stekla pravo na starosnu penziju ne smeju "oduzimati hleb mladeži". Tvorci ove teorije su zaboravili, da ima priličan broj visokih državnih funkcionera koji su takodje ispunili uslove za starosnu penziju, ali su još aktivni. Teorija nije u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima koji stimulišu produženje rada posle ispunjenja uslova za starosnu penziju, priznavajući povećanje penzije za svaku dalju godinu rada za 3%. FNRJ troši milijarde za rehabilitaciju invalida a istovremeno se otpuštaju iz službe lica sposobna za rad i za koja ima još posla. Rukovodioci Saveznog zavoda nisu bili konsekventni, što su otkazali službu jedino meni a ne istovremeno i službenicima Ivanović Milanu i Šupić Jovanu, a kad sam bio već u penziji, tražili su da izradim mortalitetne tablice stanovništva FNRJ umesto da bi time zadužili mladež.

Beograd, 17.IV.1959

Priloga

Ostale zemlje

Ima još drugih zemalja, za koje sam već izračunao visinu otšetnog zahteva odnosno za koje imam taj račun još izvršiti: Austriju, Madjarsku, Slobodnu teritoriju Trsta /Kopar i Buje/, Italiju za italijansko osiguranje na Sušaku i okolinu, Istočnu Nemačku. Posvuda sam imao slične poteškoće kao kod Italije odnosno Zapadne Nemačke. Radi toga nije potrebno da to iznosim.

Konačna primedba

Argumenti kojima me je socijalno osiguranje 1930 godine kvotiralo i Savezni zavod za statistiku 1936 godine otkazao službu nisu istiniti. Da se to nije desilo, automatski bi imao sada III grupu.

U 1957 i 1958 godini sam bio kao penzioner puno zaposlen kao svaki službenik. U tom periodu sam bio 4 puta član delegacije FNRJ: u Beogradu, Rimu i 2 puta u Beču. Sadio sam dokumentaciju za vođenje pregovora sa Austrijom, izračunao visinu otštetnog zahteva i po tehničkim pitanjima samostalno pregovarao sa Austrijancima. Sredio sam dalje dokumentaciju naših potraživanja prema Italiji za područje, na koje^{je} na osnovu Londonskog Memoranduma o saglasnosti od 5.X.1954^{je} godine proširena civilna uprava FNRJ /Kopar i Buje/, te izračunao visinu odnosnog otštetnog zahteva. Pored toga radio sam na mortalitetnim tablicama stanovništva FNRJ, kojima će se Savezni zavod za statistiku moći ponositi, kad budu gotove. Nije ispravno, što u 1957 i 1958 godini nisam primao platu i što se ne računa ovo vreme u penziju. Time gubim povišenje penzije od 10%.

6. "Die ... Navodno je u februaru 1958 godine pre mog polaska na pregovore u Beč, direktor Ante Novak priznao ambasadoru Dušanu Kvaderu, da mi je učinjena nepravda i obećao ovu nepravdu ispraviti, međjutim do danas nije ništa uradio po tom pitanju.

Beograd, 17.IV.1959

Prilozi:

Ivo Lah
/Ivo Lah/
Beograd
Kneza Miloša 20

9. "Das Zinswertproblem", 1947.

10. "Eine neue Funktion der Versicherungsmathematik und ihre Anwendung", 1948.

POKAZ NAUČNIH RADOVA OBJAVLJENIH U INOSTRANSTVU

L o n d o n

1. Generalization of Yastremsky's Formula for Analytical Graduation of Fertility Rates", 1958.

P a r i s

2. "Le taux d'intérêt dans l'assurance sociale yougoslave",
1937.

3. Die Sozialversicherung jugoslawischer Ein- und Auswanderer.
Das Prinzip der gegenseitigen internationalen Ergänzung
der Sozialversicherung". 1937

4. "Tavole accumulate", 1937.

Berlin

5. "Die statistischen Rechnungsgrundlagen der Pensionsversicherung jugoslawischer Berg- und Hüttenarbeiter", 1935.

K 8 1 n

6. "Die Ableitungen der Versicherungswerte nach einzelnen Zinssmassen", 1954.

W d r z b u r a

7. "Eine neue Art von Zahlen, ihre Eigenschaften und Anwendung in der mathematischen Statistik", 1956.

Luzerna

8. "Wahrscheinlichkeitsrechnung und Versicherungswesen",
1940.

В е р н

9. "Das Zinsfussproblem", 1947.
10. "Eine neue Funktion der Versicherungsmathematik und ihre Anwendung" 1951.

11. "Eine praktische Interpolationsformel des Zinsfussproblems vom hoher Präzision", 1951.
12. "Noch einige praktische Interpolationsformeln des Zinsfussproblemee von hoher Präzision", 1952.
13. "Die Taylorsche Reihe der generalisierten Poukkaschen Funktion und ihre Anwendung", 1953.
14. "Das Zinsfussproblem der Anwartschaften", 1953.

L i s b o a

15. "Eine Interpolationsformel des Zinsfussproblemee für steigende Renten", 1950.
16. "Noch einige Interpolationsformeln des Zinsfussproblemee für steigende Renten", 1952.
17. "Die vorteilhafteste Interpolation der Rentenbarwerte", 1953.
18. "A new Kind of Numbers and its Application in the Actuarial Mathematics", 1954.
19. "Die vorteilhafteste Interpolation der Barwerte der steigenden Renten", 1954.
20. "Analytical Graduation of Fertility Rates", 1955.
21. "Analitische Ausgleichung empirischer Sammenfunktionen", 1956.

A m s t e r d a m

22. "Eine praktische Interpolationsformel des Zinsfussproblemee", 1951.

S t o c k h o l m

23. "Berechnung der Heiratswahrscheinlichkeiten der Ledigen, Verwitweten und Geschiedenen sowie Berechnung der Ehescheidungswahrscheinlichkeiten aus den Ergebnissen der Volkszählungen", 1957.

24. "Das Restglied der Taylorsche Reihe des Renten-barwertes und einige Formeln des Zinsfussproblems für grosse Zinsspannungen", 1956.

R i m

25. "Ein Beitrag zur Berechnung der Heiratswahrscheinlichkeiten der Ledigen aus den Ergebnissen der Volkszählungen", 1954.
26. "A Contribution to the Calculation of Fertility Tables on the Basis of Population Census", 1954.

C h i c a g o

27. "Analytical Graduation of Fertility Rates", 1956.

N e w Y o r k

28. "Some Simple and Useful Methods for the Approximate Computation of Actuarial Values for Varying Rate of Interest and Mortality", 1957.

R i o d e J a n e i r o

29. "Social Insurance Statistics as a Basis of Economic Forecasting", 1955.

C a l c u t t a

30. "Contribution to the Calculus of the Mathematical Expectation", 1953.

W i e n

31. "Analytische Ausgleichung der aus den Ergebnissen der Volkszählungen errechneten demographischen Tafeln," 1959. Još u štampi!

I s k a z r e c e n z i j a

32. Journal of the Institute of Actuaries, London, 1947
33. Benaderingsformules, Leiden, 1953.

34. Società Italiana per il progresso delle scienze, Roma, 1938.
35. Het Verzekerings-Archief, Gravenhage, 1954.
36. Skandinavisk Aktuarietidskrift, Uppsala, 1949.
37. Zeit-und Forschungsfragen der Versicherungswirtschaft, Köln, 1948.

ISKAZ NEKIH INOSTRANIH IZVEŠTAJA

Bruxelles

38. "Jugoslav Insurance Legislation in 1937", 1938
39. "Les assurances sociales en Yougoslavie pendant et après la deuxième guerre mondiale", 1948.

ISKAZ NEKIH NAUČNIH RADOVA OBJAVLJENIH U ZEMLJI

40. "Računske osnovice životnog osiguranja", Zagreb, 1947
41. "Naredba o izmeni tablica za izračunavanje glavninog pokriva....", Beograd, 1945.
42. "4%-tne tablice za račun matematičkih rezervi", Zagreb, 1947.
43. "Tabele za finansijsko in aktuarsko matematiko", Ljubljana, 1947.
44. "Tablice finansijske i aktuarske matematike", Zagreb, 1954.